

Frälsare svart

Hel

En mulen natt han vandrade
until regnets porlande brus
på väg från jämmer och sorg
until lyckan i Gud faders hus

Med fingrar i kors bakom ryggen
until själen berusad av mjöd
han givit sitt ord om frihet
han svurit på bibeln sin död

En utsänd han var med godhet i blick
Ett helgon från himlen den blå
"Ack de som krypen i myllan förgås,
Men jag ska giva dom frälsning ändå"

Med livet han gav until den onde
som dukat ett bord för hans syn
och mättad blev kroppen och själen
av gåvor från folket i byn

En välbärgad fader de stackarna fick
i det land där solen ej når
Ett vakande öga från himlen den blå
Den Gud älskar- lyckan han får